

Még civilben...

Siflis József felvétele

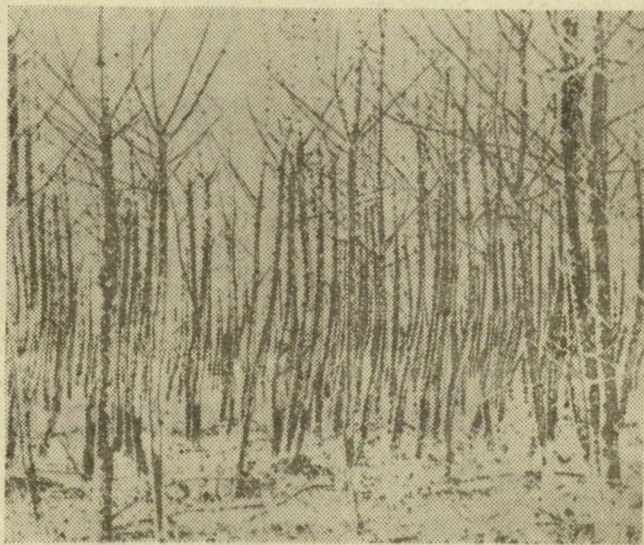
Pénteken lesz Farkas Ferenc Csinom Palkó című daljátékának szabadtéri bemutatója. A színpadon egyelőre még civilben folynak a próbák, de szerdán, a daljáték első főpróbáján már teljes apparátussal lép a Dóm elé az együttes. Képiükön Horváth Zoltán rendező (balról a második) beállít egy jelenetet. Szereplők (balról jobbra) Gregor József (Förgeteg, bandavezér), Turpinszky Béla (Csinom Palkó) és Gyimesi Kálmán (Csinom Jankó).

A hetedik fotószalon

Hetedik éve találkozóhelye az amatőr fotósoknak a fotóklubok szegedi szalonja. Alkalmuk az erők felmérésére, az új alkotások bemutatására. Az a „népmozgalm”, amely 15–20 évvel ezelőtt kibontakozott a fényképezés elterjesztésére, elérte célját. A mai fotóamatőrök csinnadratta nélkül dolgoznak, de szépen. Réti Pál, aki a Fotóművészek Szövetsége nevében vasárnap délelőtt megnyitotta a szalont, bizonyára nemcsak bókolt, amikor azt mondta, hogy a szegedi kiállításnak évről évre nagyobb a rangja: a színvonalas képek sokasága bizonyítja ezt.

Az idén 14 fotóklub tagjai jelentkeztek a szalonra (1970-ben 19 klub, 1969-ben 15), s a beküldött 280 kép közül a zsűri 166 alkotást tartott érdemesnek arra, hogy kikerüljön a Bartók Béla Művelődési Központ emeleti termének paravánjaira. A klubok anyagai közül kiemelni nemigen lehetne egyet sem: elsősorban kitűnő, vagy feltűnően gyenge sorozat nincs köztük.

A díjakat Radnóti Tamás, a városi tanács művelődésügyi osztályának csoportvezetője adta át a nyerteseknek. A Szeged városi tanács vándordíját és a Népművelési Intézet különdíját a salgótarjáni fotóklub, a Fotóművészek Szövetsége és a

Kocsis Iván (váci fotóklub) Fák című képe a szegedi fotóklub tiszteletdíját kapta

Népművelési Intézet díját a budapesti fotóklub, a Népművelési Intézet különdíját a szegedi fotóklub, a Szeged városi tanács különdíját a bajai Duna fotóklub kapta.

Az egyéni díjak közül kétőtől lapunk munkatársai hoztak el: a Fotó című lap szerkesztőségének tiszteletdíját Szávay István Árvízi hajós, a Szeged városi tanács különdíját Horváth

Fogadás a megyei tanácsházán

A Csongrád megyei tanács tegnap, hétfőn este fogadást adott az idei szabadtéri játékok művészi szempontból legsikeresebb produkciójának, a Borizz Godunov alkotójának tiszteletére. A Csongrád megyei tanács székházában rendezett fogadáson megjelentek a Múszorgszkij-opera alkotói, vezető művészei, szólistái, a Csongrád megyei és a városi pártbizottság képviselői, a Csongrád megyei és a Szeged városi tanács, valamint a fesztivál intéző bizottság tagjai, a szabadtéri igazgatóságának képviselői.

A fogadáson Hantos Mihály, a Csongrád megyei tanács elnökhelyettese köszöntötte a művészeket. Hangzott, hogy a Borizz Godunov előadása a szabadtéri egész történetének egyik legsikeresebb vállalkozása.

Műgyűjtők tárlata

A Bartók művelődési ház két esztendeje adott otthont a szegedi műgyűjtők klubjának és a tevékenyen dolgozó társaság már két alkalommal is bemutatta — az ünnepi hetek rendezvényeként — a gyűjtemények legszébb darabjait. A második bemutató vasárnap délelőtt nyílt meg, Hofgesang Péternek, a Hazafias Népfőnt városi bizottsága titkárnak köszöntő szavai után, igen nagy érdeklődéssel kísérve. A műgyűjtők tevékenységének jelentőségét megnyitó beszédében Bánszki Pál művészettörténész, a Népművelési Intézet osztályvezetője méltatta. Egyebek közt hangzott, hogy a műpártolás jelentősen segíti az izlésformálást és hatással van a képzőművészet fejlődésére, az alkotók munkájára is. A műgyűjtők mint mecénások, mint megrendelők hozzájárulhatnak egy objektív értékskálák kialakításához. Bár a szegedi műpártolásban ilyen tendenciák még nem elsődlegesen érvényesülnek, de az olyan gyűjtők, mint például dr. Némethy Gyuláné, dr. Völgyesi János és dr. Szabó Mihály ilyen értelemben is hatottak a szegedi képzőművészet fejlődésére. A műpártolás a mecénás szerep vállalása, ennél fogva társadalmi érdekű és értékű tevékenység.

Az ünnepi beszéd után a közönség megtekintette a kamarakiállítást, amelyen 21 gyűjteményből 24 művész alkotásai — 34 festmény, kerámiák és régi fegyverek — láthatók. A századforduló művészetéből olyan nagy alkotók képei láthatók a kiállításon, mint például Rippl-Rónai József, Tornay János, Rudnay Gyula, Csók István, a későbbiek közül pedig Aba-Novák Vilmos, Szőnyi István, Nagy István. A szegedieket Nyilassy Sándor, Károlyi Lajos, a ma élők közül pedig Dorogi Imre, Erdélyi Mihály és Vinkler László képviseli.

A kiállítást augusztus 20-ig tekinthetik meg az érdeklődők, délelőtt 10-től este 6-ig.

Sz. I.

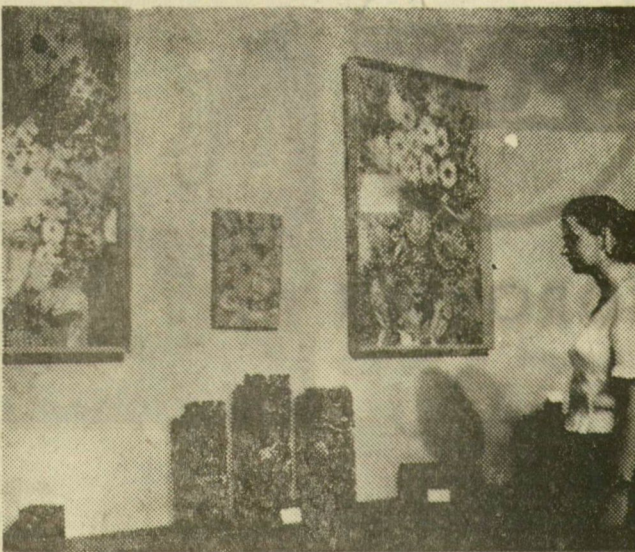
Előkészületek a Vadászati Világkiállításra

A MÉM miniszteri értekezlete dr. Dimény Imre miniszter elnökletével hétfőn ülést tartott, a Vadászati Világkiállítás területén. Az értekezlet résztvevői megtekintették és megtárgyalták az augusztus 27-én nyíló Vadászati Világkiállítás előkészületeit.

Elismeréssel állapították

meg, hogy a beruházási, felújítási és a tatarozási munka, az utak és a parkok építése terv szerint megfelelő ütemben halad, s időre elkészül a kiállítás környékének rendezése. A hazai bemutatók belső berendezésén is eredményesen dolgoznak, több pavilonban megkezdődött a kiállítási anyag elhe-

Varga Mátyás tárlata

Somogyi Károlyné felvétele

Részlet a kiállításról

A Sajtóház Művészklubjában tegnap nyílt meg Varga Mátyás Kossuth-díjas érdemes művész kamaratárlata. Megnyitójában Farkas Ferenc Kossuth-díjas kiváló művész, a barát és pályatárs, kettőjük kapcsolatáról, a zene és a képzőművészet találkozásáról szólt. A színházról, ahonnan indultak, s ahol művészetük életét táptalajra talált, Varga Mátyás a díszlettervező feladatáról — a művészetről és mesterségről — vallott.

A kiállított képek szinte üdítőként hatottak a nagy

melegben. Virágok, tájak, vizek, felhők veszik körül a látogatót. Gyengédség, a természettel együtt lélegző ember szól hozzánk a képzőművészet nyelvén. Egy díszlettervező művész, s táblaképei, akinek ereje, energiája és mondanivalója van a világról az embereknek. Napraforgóiban emberi sorok feszülnek, vizei, felhői és virágai a természetben megújuló ember vallomása. A kiállításon bemutatott kerámiák Varga Mátyás és lánya, Varga Kati közös alkotásai.

Képernyő

Kicsit lemaradt tévérovatunk az utóbbi hetekben. A szabadtéri játékok meg az ünnepi hetek eseményei kérték el indokoltan figyelmünket — s tegyük hozzá, a helyet is lapunkban. Így aztán, a folytonosság némi látszatát megőrzendő, a hét végi program visszapillantótükrében, a vezető műsorok ürügyén hátra kell lapoznunk. Szerencsére könnyen megy, jobbra folytatásos produkciókról van szó.

A SOROZATOK. A kánikulában lezajlott a tévé-sorozatok frontváltása. Az újak közül már negyedik epizódjához tart a *Sebastian és a „Mary-Morgane”* — de jól fésült, simulékony cselekményszövetéből egyelőre hiányzik az izgalom. Ami persze korántsem lenne kötelező, csupán azért ébreszt hiányérzetet, mert a szerzőnő konokul ráhangolja hangszert. Sebastian egy detektív szívósságával kutatja a morsani kastély — ezúttal a pince — régóta nyomászó emlékeinek valóság tartalmát, de hát a háziak csak foghegyről árulnak el valamit, így aztán bővebben akad számára fölfedezni való. Sokkal jobb — más hangszer, más dalát éneklő — A kegyelmes úr származékja. Igaz, harmadik fejezetéhez érkezve főhőse, Kolcsov kapitány egyre kísértetiesebb rokonságba kerül lengyel kapitányosével, Hans Kloss-szal. Rangjukon, hivatásukon túl az is közös bennük, ahogyan nevéket használatba vették, következésképpen az ennek nyomában járó veszélyzónák is hasonlítanak egymásra. Nincs új a Nap alatt, Kloss is hasonmása volt a maga

elődének. És egyáltalán, valamely ötlet szerencsés adaptációja igazán megbecsülhető, ha az átvétel körülményeivel, hátterével ügyesen gazdálkodik. Jelen esetben Igor Bolgarin és Georgij Szevercsik forgatókönyve megfelel a bizalomnak, történelmileg hiteles, eleven tablót rajzol az oroszországi polgárháború rendezetlen politikai, társadalmi, gazdasági állapotáról, a szovjet hatalom önvédelmi harcának nehézségeiről, a csehszták szerepéről, a hatalomért folyó harcban.

A TÁNCDALFESTIVÁL. Kiállításában, bonyolításában szemmel láthatóan fejlődik, tökéletesedik. Igaz, a közvetlen viszonyítási mérték kétesztendő, volt tehát idő spekulálni rajta: Drégely László díszletei a Madách színpadán nem küszködnek a bőség zavarával, tetszetősek, sallangtalanok, praktikusak. Sajnos, a tartalomról már kevesebb előnyösét mondhatunk. Úgy látszik, a könnyűzene telhetetlen fölvevőpiacán divatos szerzőinknek nincs idejük sikerültebb számaikat fiókba rejtetni, kikímélni a fesztiválra. Ilyenkorra a pillanatnyilag legutolsó termés kerül a közönség elé, korántsem biztosan a legjobbak közül.

Ráadásul, a két elődöntő tanulságai szerint, a számok messze ívben elkerülik várományos előadókat. Versenyről lévén szó, feltétlenül tisztességes módon melőzni látszik az irányított sorsolás, ám ennek következtében veszít hatásából a dal, pontszámából a szerző, élményéből a publikum. Mondják, a fesztiváldalok népszerűsödéséhez is idő kell, a bemutató után rá kell tartani egy keveset, hogy slágerekké izmosodjanak. Néhány kivételtől eltekintve azonban vajh ki tipelhetné meg eredményesen az igazi slágerjelölteket? A korábbi fesztiváloknál mint-ha könnyebben ment volna...

N. L.

Véget ért az ifjúsági napok rendezvénysorozata

Az ifjúsági napok legtöbb résztvevője vasárnap hajnalig táncolt a Széchenyi téri utcán. Még a késői, tulajdonképpen vasárnapi lefekvés sem riasztotta el a fiatal vendégeket a korai felkeléstől. Vasárnap reggel már 9 óra előtt gyülekezett a közönség az újszegedi szabadtéri színpad nézőterén, az Expressz showmúsorára.

A Kék Csillagok névre hallgató, pontosabban játszó zenekar valamivel 9 után kezdett hozzá a hangulatlembertés gyorsan eredményesnek bizonyuló műveletéhez. A hangulatot még csak fokozta Halmi Gábor jópofás-kodó, s végül is valóban jópofa konferálása. Azután Lugossy Éva sárga minisoraja és számai következtek. Payer András a lányok sikolya közepette vonult be a színpadra, Mikes Éva temperamentuma is jól

megérdemelt tapsot aratott. Dékány Sarolta fekete csipke és Magay Klementina fehér forrónadrágja is tapsot kapott az általuk előadott dalokkal egyetemben, csakúgy, mint Bakacsi Béla lányszíveket olvasztó hangja. Dévényi Tibor paródiái, Sándor György humora éppúgy sikert aratott, mint Ambrus Kyri dalai, aki még ütemes tapsra is készítette a lelkes fiatal közönséget. Még a közbejött tízperces zápor sem rontotta a nézők örömet.

Az Expressz showmúsorán kívül a vendégek az ünnepi hetek rendezvényeivel, a kiállításokkal, a város nevezetességeivel ismerkedtek vasárnap, napközben. Este pedig a Borizz Godunov előadását látták a Dóm téren. Tegnap, hétfőn is folytatódott a rendezvények sora. A salgótarjáni V. országos

amatőr könnyűzenei fesztiválon aranyérmes nyert együttesek műsora biztosította a jó hangulatot. Ezzel be is fejeződtek az ötödik szegedi ifjúsági napok rendezvényei. A város 6 ezer fiatal vendége tegnap hazautazott.

Sz. I.